

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Olgou Charvátovou v právní věci žalobkyně: **J.H.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížova 25, 225 08, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 5. 2010 č.j.

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se časnou žalobou ze dne 14. 6. 2010, která byla doplněna k výzvě soudu podáním ze dne 21. 9. 2010 domáhá přezkoumání pro nezákonnost a vady řízení rozhodnutí žalované shora citovaného, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a rozhodnutí žalované č.j. ze dne 12. 1. 2010 bylo potvrzeno. Žalobkyně v podstatě v žalobě namítla, že žádá, aby jí byl přiznán vdovský důchod (dále jen VD) ve výši, v jaké jí byl přiznán již v roce 1971 a v podání ze dne 21. 9. 2010 upřesnila, že nesouhlasí s výpočtem VD ve výši 315,- Kč a žádá, aby jí byl přiznán důchod ve výši, jak jí byl přiznán již v roce 1971, to jest 756,- Kč měsíčně.

U ústního jednání žalobkyně setrvala na podané žalobě v plném rozsahu, uvedla, že bude účtovat náhradu nákladů řízení za dopravu automobilem ke krajskému soudu a zpět z místa bydliště, jejíž výši bude specifikovat do tří dnů od vyhlášení rozsudku. **Navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému řízení a rozhodnutí.**

Žalovaná ve stanovisku ze dne 16. 8. 2010, které bylo opraveno stanoviskem 20. 8. 2010, kde byl správně uveden Krajský soud v Plzni místo Městského soudu v Praze, jak bylo

nesprávně uvedeno v původním stanovisku, **navrhla zamítnutí žaloby**. Ve stanovisku uvedla, čeho se žalobkyně domáhá, zrekapitulovala podrobně průběh řízení a obsah napadeného rozhodnutí, obsah dávkového spisu. Dále citovala § 30 odst. 1, odst. 2 a odst. 3 zákona č. 101/1964 Sb., dle kterého byl žalobkyni přiznán VD v roce 1971, toto ustanovení řeší nárok na VD, dále nárok na VD po uplynutí jednoho roku po smrti manžela a obnovení nároku na VD, pokud je splněna některá z podmínek uvedených v odstavci 2 citovaného zákonného ustanovení. Dále citovala ustanovení § 46 odst. 1, odst. 2 a 3 zákona č. 100/1988 Sb., o nároku na VD, obnovení nároku na VD po uplynutí doby jednoho roku od smrti manžela a podmínky pro obnovení nároku na VD dle odstavce 2 cit. zákona. Zrekapitulovala průběh řízení v případě žalobkyně s tím, že žalobkyně je od roku 1987 poživatelkou starobního důchodu (dále jen SD) a průběh řízení ve věci jejího VD v roce 1996, kdy požádala o obnovu VD od 13. 5. 1993, tato žádost byla 8. 7. 1996 zamítnuta, neboť žalobkyně nesplnila žádnou z podmínek § 46 zákona č. 100/1988 Sb., a podotkla, že žalobkyně proti rozhodnutí podala žalobu, která byla řešena u Krajského soudu v Plzni, žalobkyně však vzala žalobu zpět. Současný nárok jí vznikl na základě rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí České republiky (dále ČR) a zrekapitulovala výpočet. Trvá na tom, že postupovala v souladu se zákonnými předpisy a žaloba není po právu.

Žaloba není důvodná.

Soud zjistil z obsahu dávkového spisu, že žalobkyně je poživatelkou SD. Dne 12. 2. 2007 podala žádost o odstranění tvrdosti zákona adresovanou žalované. Ze stanoviska ze dne 13. 2. 2007 soud zjistil, že žalovaná navrhla žádosti vyhovět. Ministr práce a sociálních věcí rozhodl o této žádosti dne 6. května 2009 pod č.j. tak, že žádosti z 12. 2. 2007 o odstranění tvrdosti zákona, která se vyskytla při provádění sociálního zabezpečení v souvislosti s aplikací § 46 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení promíjí podmínku stanovenou citovaným zákonným ustanovením. Žalovaná na základě tohoto rozhodnutí vydala nejprve rozhodnutí ze dne 12. 1. 2010/BM a na základě citovaného rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 6. 5. 2009 č.j. vydaného dle § 4 odstavce 3 zákona č. 582/1991 Sb. se dle § 50 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen dp) přiznává VD do 29. 1. 2009 ve výši 315,- Kč měsíčně, žalobkyně od 29. 1. 2009 náleží SD ve výši 9164,- Kč. V odůvodnění je uvedeno, že procentní výměra důchodu zemřelého činila 1260,- Kč, procentní výměra VD činí 50% procentní výměry důchodu zemřelého, což je 630,- Kč, k souběhu nároků na výplatu důchodu žalobkyně náleží dle § 59 ZDP SD v plné výši základní i procentní výměry a VD ve výši poloviny procentní výměry 315,-Kč a rozhodnutím bylo realizováno rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 6. 5. 2009 příslušného č.j.

Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala námitky a žalovaná o těchto námitkách rozhodla přezkoumáváním rozhodnutí ze dne 19. 5. 2010 č.j tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ č.j. ze dne 12. 1. 2010 potvrdila. V odůvodnění uvedla, o čem bylo přezkoumávaným rozhodnutím z 12. 1. 2010 rozhodnuto, citovala obsah námitek, zrekapitulovala obsah jednotlivých řízení. V roce 1972 žalobkyni byl přiznán VD po manželovi V.H.. Důchod jí byl vyplácen od 29. 11. 1971 do 5. 7. 1975, kdy syn ukončil studium, pak již žalobkyně nesplňovala žádnou z podmínek § 30 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení a žádnou z podmínek nesplnila ani do dvou let od zániku nároku. Pak 13. 5. 1996 požádala o obnovu VD od 13. 5. 1993. Žádost jí byla rozhodnutím žalované z 8.

7. 1996 zamítnuta pro nesplnění podmínek § 46 zák.č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení. Žalobkyně 12. 2. 2007 podala žádost o odstranění tvrdosti zákona a přiznání VD. Citovala rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 6. 5. 2009 č.j., kterým bylo žádosti žalobkyně vyhověno, citovala znovu obsah rozhodnutí z 12. 1. 2010, kterým žalobkyni byl přiznán VD ve výši 315,- Kč měsíčně. Popsala výpočet VD. Námitky nebyly shledány důvodnými.

Doručením žaloby Krajskému soudu v Plzni bylo zahájeno řízení dle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v platném znění (dále jen s.ř.s.). Žalobou je napadeno rozhodnutí v důchodové věci, které podléhá soudnímu přezkumu dle § 89 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

Při přezkoumání rozhodnutí soud dle § 75 odst. 1 s.ř.s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodnutí správního orgánu a přezkoumal výrok napadeného rozhodnutí v mezích včas uplatněných žalobních bodů.

Žaloba by byla důvodná, pokud by byla prokázána tvrzení žalobkyně o tom, že byla na svých právech zkrácena rozhodnutím správního orgánu (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), nebo postupem správního orgánu takovým způsobem, že to mohlo mít za následné nezákonné rozhodnutí (§ 65 odst. 20 s.ř.s.).

Rozbor žalobních bodů:

Žalobkyně v žalobě uplatnila jediný žalobní bod, že v podstatě nesouhlasí s výpočtem vd ve výši 315,- Kč, ale dožaduje se, aby jí byl přiznán vd, který měla již vypočten v roce 1971 ve výši 756,- Kč.

Dle § 4 odst. 2 ZDP ve znění účinném do 31. 12. 2009 se výše důchodu skládá ze základní výměry a procentní výměry.

Dle § 52 odst. 2 ZDP ve znění účinném do 31. 12. 2009 činí výše základní výměry VD 2170,- Kč měsíčně a výše procentní výměry VD činí 50% procentní výměry SD nebo plného invalidního důchodu (dále jen ID), na který měl nebo by měl nárok manžel v době smrti.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že procentní výměra ID zemřelého manžela žalobkyně činila ke dni smrti 1260,- Kč, procentní výměra VD žalobkyně činí 630,- Kč.

Dle § 59 odst. 1 ZDP ve znění účinném do 31. 12. 2009, jsou-li současně splněny podmínky nároku na výplatu SD nebo plného invalidního důchodu nebo částečného invalidního důchodu a na výplatu VD nebo vdoveckého důchodu nebo sirotčího důchodu, vyplácí se nejvyšší důchod v plné výši a z ostatních důchodů se vyplácí polovina procentní výměry.

Z toho vyplývá, že u žalobkyně, která je poživatelkou SD od 6. 7. 1987, se SD bude žalobkyni vyplácet v plné výši a přiznaný VD bude žalobkyni vyplácen v poloviční výši, tedy 315,- Kč měsíčně. V postupu žalované nebyly shledány závady.

Žalobní bod je nedůvodný.

Vzhledem k tomu, že žaloba žalobkyně nebyla shledána důvodnou, žalobkyně nebyla krácena na svých právech rozhodnutím správního orgánu ani jeho postupem, soudu nezbylo, než žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout (výrok pod I. rozsudku).

Soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal dle § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (výrok pod II. rozsudku).

P o u č e n í: *Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních (§ 102 a § 106 odst. 2 s.ř.s.).*

Důvody kasační stížnosti jsou taxativně stanoveny v § 103 odst. 1 s.ř.s. Kasační stížnost směřující pouze proti rozhodnutí o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí, je nepřipustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.). Kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s.ř.s. nebo důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl (§ 104 odst. 4 s.ř.s.).

Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 26. října 2010

JUDr. Olga Charvátová
samosoudkyně

K:

1. **Rozsudek opiš a doruč:**

- a) do datové schránky, pokud je zřízena nebo na Ix dle adresy žalobkyně
 - b) dle adresy žalované do DS nebo na typ I
2. zpl připoj, vyznač PM, lhůta 14 dnů
3. pokud nebude podána kasační stížnost:
- a) spis mě předlož k anonymizaci rozs. a vyhotovení ELJ
 - b) do DS nebo typ III vrať dle adr. ČSSZ dávkový spis čl. 15
 - c) náš přílohový spis čl. 9 založ na spisovnu
 - d) spis začísľuj a založ na spisovnu